

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego ¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm. ²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 241 dodaje się art. 241a w brzmieniu:

„Art. 241a § 1. W związku z czynnościami, o których mowa w art. 237 i 241, w stosunku do osób znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego UE, prokurator, który nie występuje do tego państwa z europejskim nakazem dochodzeniowym, powiadamia właściwy organ tego państwa o zamiarze podjęcia tych czynności albo ich dokonaniu. Prokurator przesyła powiadomienie w tłumaczeniu na język, o którym mowa w art. 589y § 4. Prokurator może wziąć pod uwagę informacje przekazane przez ten organ.

§ 2. W przypadku otrzymania od organu państwa UE powiadomienia w przedmiocie czynności określonych w art. 237 i 241, sąd rejonowy może przekazać temu organowi informacje o braku podstaw do ich przeprowadzenia, mając na względzie art. 237 § 3 i 4. Przekazując informacje, sąd dokonuje tego w ciągu 96 godzin od otrzymania powiadomienia.

¹⁾Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw UE:

1. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności
2. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych.

²⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r., poz. 2138 i 2261.

§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór powiadomienia, o którym mowa w § 1, mając na uwadze udostępnienie państwu członkowskiemu Unii Europejskiej danych niezbędnych do przekazania informacji w przedmiocie możliwości przeprowadzenia czynności na terytorium tego państwa.”;

- 2) Tytuł rozdziału 62a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 62a

Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie postanowienia mającego na celu zabezpieczenie mienia”;

- 3) w art. 589g:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 589g. § 1. W razie ustalenia, że mienie podlegające zajęciu w celu zabezpieczenia wykonania postanowienia o przepadku znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, sąd właściwy do rozpoznania sprawy albo prokurator może wystąpić o wykonanie postanowienia o jego zabezpieczeniu bezpośrednio do właściwego organu sądowego tego państwa.”;

- b) uchyla się § 2 i § 4;

- c) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w § 5, mając na uwadze konieczność udostępnienia państwu wykonania postanowienia wszystkich niezbędnych informacji, w tym informacji o terminie, do którego ma trwać zabezpieczenie mienia.”;

- 4) uchyla się art. 589h;

- 5) art. 589i otrzymuje brzmienie:

„Art. 589i. W razie uchylenia postanowienia o zabezpieczeniu mienia właściwy sąd albo prokurator o jego treści niezwłocznie zawiadamia właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

- 6) w art. 589k § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 589k. § 1. Jeżeli według prawa państwa wykonania postanowienia państwo to ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w związku z wykonaniem postanowienia mającego na celu zabezpieczenie mienia, wydane przez polski sąd albo prokuratora, na wniosek właściwego organu tego państwa Skarb Państwa zwraca mu kwotę pieniężną stanowiącą równowartość wypłaconego odszkodowania.”;

7) tytuł rozdziału 62b otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 62b

Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia”;

8) w art. 589l § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 589l. § 1. Właściwy miejscowo sąd rejonowy albo prokurator wykonuje niezwłocznie wydane przez właściwy organ sądowy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej orzeczenie o zajęciu mienia w celu zabezpieczenia wykonania orzeczenia o przepadku, jeżeli mienie to znajduje się lub jest przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

9) w art. 589m:

a) uchyla się § 1;

b) § 2-§ 5 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Można odmówić wykonania orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia, o którym mowa w art. 589l § 1:

1) jeżeli według prawa polskiego w sprawie o przestępstwo, w związku z którym wydano to orzeczenie, zabezpieczenie wykonania przepadku byłoby niedopuszczalne, chyba że zgodnie z prawem państwa wydania orzeczenia jest to przestępstwo wymienione w art. 607w pkt 1-33, zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 3 lata, lub innym środkiem polegającym na pozbawieniu wolności co najmniej w tym samym wymiarze;

2) mienie, którego dotyczy orzeczenie, nie może być zabezpieczone z przyczyn faktycznych, w szczególności z uwagi na jego utratę, zniszczenie lub niemożność odnalezienia;

3) do orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia nie dołączono zaświadczenia zawierającego wszystkie istotne informacje umożliwiające jego prawidłowe wykonanie albo zaświadczenie to jest niekompletne lub oczywiście nie odpowiada treści orzeczenia;

4) z treści zaświadczenia, określonego w pkt 3, w oczywistym stopniu wynika, że przekazane do wykonania orzeczenie dotyczy tego samego czynu tej samej osoby, co do którego postępowanie karne zostało prawomocnie zakończone.

§ 3. Przepisów § 2 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa z powodu braku lub odmiennego uregulowania w prawie polskim odpowiednich opłat, podatków, ceł lub zasad obrotu dewizowego.

§ 4. W wypadku określonym w § 2 pkt 2, właściwy sąd albo prokurator, przed wydaniem postanowienia w przedmiocie wykonania orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia, konsultuje się z organem, który je wydał, dla uzyskania wszystkich istotnych informacji, umożliwiających odnalezienie tego mienia. Jeżeli uzyskane informacje nie przyczyniły się do odnalezienia mienia, sąd lub prokurator powiadamia niezwłocznie właściwy organ sądowy państwa wydania orzeczenia o niemożności wykonania orzeczenia.

§ 5. W wypadku, o którym mowa w § 2 pkt 3, właściwy sąd albo prokurator może wyznaczyć organowi, który wydał orzeczenie, termin do przekazania zaświadczenia, określonego w § 2 pkt 3, jego uzupełnienia lub sprostowania.”;

10) w art. 589n:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postanowienie w przedmiocie wykonania orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia, o którym mowa w art. 589l § 1, właściwy sąd albo prokurator wydaje niezwłocznie, w miarę możliwości w ciągu 24 godzin od otrzymania orzeczenia.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone. Osobom tym przysługuje także zażalenie na czynności związane z zabezpieczeniem mienia, co nie narusza uprawnień skarżącego wynikających z przepisów państwa wydania orzeczenia. W zażaleniu na czynność skarżący może domagać się wyłącznie zbadania prawidłowości jej przeprowadzenia.”;

11) art. 589o otrzymuje brzmienie:

„Art. 589o. Wydając postanowienie o wykonaniu orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia, właściwy sąd albo prokurator może jednocześnie wstrzymać jego wykonanie, jeżeli:

- 1) wykonanie orzeczenia mogłoby utrudnić inne, toczące się postępowanie karne - na czas niezbędny dla zabezpieczenia prawidłowego toku tego postępowania;
- 2) mienie, którego dotyczy orzeczenie, zostało wcześniej zajęte dla potrzeb innego toczącego się postępowania karnego - do czasu zwolnienia spod zajęcia.”;

12) w art. 589p:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. O treści postanowienia mającego na celu zabezpieczenie mienia powiadamia się niezwłocznie, w miarę możliwości w ciągu 24 godzin od otrzymania orzeczenia, właściwy organ sądowy państwa wydania tego orzeczenia. Powiadomienie to może być przekazane również przy użyciu urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności przekazanych dokumentów.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie ustania przyczyn wstrzymania wykonania postanowienia określonego w art. 589o. W takim wypadku należy poinformować właściwy organ sądowy państwa wydania orzeczenia o zabezpieczeniu mienia dla potrzeb innego postępowania, lub podjętych działaniach zmierzających do wykonania orzeczenia.”;

13) art. 589r otrzymuje brzmienie:

„Art. 589r. § 1. Wykonując orzeczenie mające na celu zabezpieczenie mienia, należy uczynić zadość życzeniu organu, który wydał to orzeczenie, aby przy dokonaniu czynności zastosowano szczególny tryb postępowania lub szczególną formę, jeżeli nie jest to sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Protokół zajęcia mienia należy niezwłocznie przekazać właściwemu organowi sądowemu państwa wydania orzeczenia. Przepis art. 589p § 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;

14) art. 589s otrzymuje brzmienie:

„Art. 589s. § 1. Zajęcie mienia w celu zabezpieczenia wykonania orzeczenia o przepadku trwa do czasu rozstrzygnięcia w przedmiocie wystąpienia właściwego organu

sądowego państwa wydania orzeczenia o wykonanie prawomocnego orzeczenia przypadku.

§ 2. Przez wzgląd na okoliczności sprawy właściwy sąd albo prokurator może jednak, po konsultacji z właściwym organem sądowym państwa wydania orzeczenia, wyznaczyć temu organowi nieprzekraczalny termin do przekazania żądania określonego w § 1, po upływie którego może nastąpić zwolnienie spod zajęcia.

§ 3. Przed upływem terminu, o którym mowa w § 2, właściwy sąd albo prokurator informuje właściwy organ sądowy państwa wykonania orzeczenia o zamiarze zwolnienia spod zajęcia, umożliwiając mu zgłoszenie stanowiska na piśmie. Jeżeli organ ten nie przedstawi argumentów dostatecznie uzasadniających dalsze zajęcie, właściwy sąd albo prokurator wydaje postanowienie o zwolnieniu spod zajęcia. Odpis postanowienia doręcza się osobom zainteresowanym.

§ 4. Postanowienie o zwolnieniu spod zajęcia wydaje się także wtedy, gdy właściwy organ sądowy państwa wydania orzeczenia zawiadomi o jego uchyleniu. Przepis § 3 zdanie trzecie stosuje się.”;

15) uchyla się art. 589t;

16) w art. 589u § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 589u. § 1. Jeżeli Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w związku z wykonaniem orzeczenia mającego na celu zabezpieczenie mienia, wydanego przez organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Skarb Państwa występuje do właściwego organu tego państwa o zwrot kwoty pieniężnej stanowiącej równowartość wypłaconego odszkodowania.”;

17) po rozdziale 62b dodaje się rozdziały 62c i 62d w brzmieniu:

„Rozdział 62c

Wystąpienie do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przeprowadzenie dowodu na podstawie europejskiego nakazu dochodzeniowego

Art. 589w. § 1. W razie konieczności przeprowadzenia lub uzyskania dowodu, który znajduje się lub może zostać przeprowadzony na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, sąd albo prokurator może wydać z urzędu lub na wniosek strony, obrońcy lub pełnomocnika europejski nakaz dochodzeniowy, zwany w niniejszym rozdziale END.

§ 2. W postępowaniu przygotowawczym END wydaje prokurator, a jeżeli przeprowadzenie lub uzyskanie dowodu jest zastrzeżone do właściwości sądu, END wydaje sąd powołany do rozpoznania sprawy.

§ 3. W postępowaniu sądowym END wydaje sąd, przed którym sprawa się toczy, chyba że przeprowadzenie lub uzyskanie dowodu jest zastrzeżone do właściwości sądu wyższej instancji.

§ 4. W przypadku prowadzenia dochodzenia przez policję lub organy, o których mowa w art. 312, END może wydać także prowadzący postępowanie. Wydanie END wymaga zatwierdzenia przez prokuratora.

§ 5. END może być wydany w toku czynności, o których mowa w art. 307 § 1 lub § 5.

§ 6. END można wydać także w celu zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem.

§ 7. Jeżeli END dotyczy czasowego wydania osoby pozbawionej wolności na terytorium innego państwa członkowskiego do Polski w celu przeprowadzenia czynności dowodowej, art. 589a stosuje się odpowiednio.

§ 8. Postanowienie o wydaniu END, dotyczącego kontroli i utrwalania treści rozmów telefonicznych oraz utrwalania przy użyciu środków technicznych treści innych rozmów lub przekazów informacji, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, zastępuje postanowienie, o którym mowa w art. 237 § 1. Przepisy rozdziału 26 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Na postanowienie o wydaniu END, o którym mowa w § 8 przysługuje zażalenie.

Art. 589x. Wydanie END jest niedopuszczalne, jeśli nie wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości. Ponadto wydanie END jest niedopuszczalne, jeśli dany dowód nie mógłby być przeprowadzony w podobnym przypadku w Polsce, w szczególności jeśli zachodzą okoliczności określone w art. 170 § 1.

Art. 589y. § 1. END powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu występującego, ze wskazaniem jego adresu, numeru telefonu, telefaksu i adresu poczty elektronicznej;
- 2) datę oraz miejsce wydania nakazu;
- 3) określenie żądanej czynności dowodowej podlegającej END oraz dowodu, który należy uzyskać;
- 4) dostępne dane określające tożsamość i obywatelstwo osoby, której dotyczy END;
- 5) sygnaturę i rodzaj postępowania, w związku z którym nakaz został wydany;

- 6) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, będącego przedmiotem postępowania;
- 7) zwięzły opis stanu faktycznego sprawy.

§ 2. Jeśli END jest związany z wcześniej wydanym END, powinien także zawierać odwołanie do tego wcześniejszego END, wraz z jego datą wydania, oznaczenie organu, do którego został przekazany oraz sygnaturą i numerem referencyjnym nadanym przez państwo wykonujące.

§ 3. Jeśli END jest wydany w celu zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem, powinien także zawierać informację, czy ślad lub dowód ma zostać przekazany organowi wydającemu END, czy ma pozostać w państwie wezwanym. W przypadku pozostania w państwie wezwanym, organ wydający END określa termin obowiązywania zabezpieczenia.

§ 4. END powinien zostać przetłumaczony na język urzędowy państwa wykonania END albo na inny język wskazany przez to państwo.

§ 5. Przekazanie END może nastąpić również z wykorzystaniem urządzeń służących do automatycznego przesyłania danych, w sposób umożliwiający stwierdzenie autentyczności tego dokumentu.

§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór END, mając na uwadze konieczność udostępnienia państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, do którego jest kierowany, danych niezbędnych do podjęcia prawidłowej decyzji w przedmiocie wykonania END.

Art. 589z. Organ wydający END może zażądać, aby przy przeprowadzeniu dowodu obecny był jego przedstawiciel.

Art. 589za. § 1. END jest przekazywany bezpośrednio właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

§ 2. W razie trudności w ustaleniu właściwego sądu lub innego organu państwa wykonania orzeczenia sąd lub prokurator może zwracać się do właściwych jednostek organizacyjnych Europejskiej Sieci Sądowej.

§ 3. Jeżeli wykonanie END ma nastąpić poprzez przeprowadzenie innej czynności dowodowej, niż określona w orzeczeniu, organ wydający może zmienić, uzupełnić lub cofnąć END.

Art. 589zb. Na postanowienie w przedmiocie END zażalenie nie przysługuje, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.

Rozdział 62d.

Wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przeprowadzenie czynności dowodowych na podstawie europejskiego nakazu dochodzeniowego

Art. 589zc. § 1. W razie wystąpienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zwanego w niniejszym rozdziale „państwem wydania orzeczenia” o wykonanie europejskiego nakazu dochodzeniowego, zwanego w niniejszym rozdziale END, podlega on wykonaniu przez prokuratora albo sąd rejonowy, w okręgu którego znajduje się lub może zostać przeprowadzony dowód.

§ 2. Jeżeli przeprowadzenie dowodu jest zastrzeżone do właściwości sądu lub sądu wyższej instancji, END podlega wykonaniu przez ten sąd.

§ 3. Postanowienie o wykonaniu END, który dotyczy kontroli i utrwalania treści rozmów telefonicznych oraz utrwalania przy użyciu środków technicznych treści innych rozmów lub przekazów informacji, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną zastępuje postanowienie, o którym mowa w art. 237 § 1. Przepisy rozdziału 26 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Na postanowienie o wykonaniu END, o którym mowa w § 3 przysługuje zażalenie.

§ 5. Sąd okręgowy jest wyłącznie właściwy do wykonania END, dotyczącego czasowego wydania osoby pozbawionej wolności do państwa wydania orzeczenia. Przed wydaniem postanowienia należy wysłuchać osobę, której dotyczy END.

§ 6. Sąd okręgowy jest wyłącznie właściwy do wykonania END, dotyczącego czasowego wydania osoby pozbawionej wolności na terytorium państwa wykonania orzeczenia w celu przeprowadzenia czynności dowodowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 589a stosuje się odpowiednio.

§ 7. Jeżeli sąd lub prokurator, do którego został skierowany END, nie jest właściwy do nadania mu biegu, przekazuje go właściwemu sądowi lub prokuratorowi i powiadamia o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia.

§ 8. Jeśli END został wydany przez nieuprawniony organ państwa wydania orzeczenia, podlega on zwrotowi. W razie trudności w ustaleniu właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia sąd lub prokurator może zwracać się do właściwych jednostek organizacyjnych Europejskiej Sieci Sądowej.

Art. 589zd. § 1. Sąd lub prokurator orzeka w przedmiocie wykonania END niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

§ 2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, gdy termin określony w § 1 nie może być dotrzymany, postępowanie w przedmiocie wykonania END powinno zakończyć się w terminie kolejnych 30 dni od dnia upływu tego terminu. O opóźnieniu należy powiadomić organ, który wydał END, podając przyczynę opóźnienia.

Art. 589ze. § 1. Jeśli dowód, którego dotyczy END nie został jeszcze przeprowadzony, sąd lub prokurator przeprowadza ten dowód niezwłocznie po wydaniu postanowienia o wykonaniu END, nie później niż w terminie 90 dni.

§ 2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, gdy termin określony w § 1 nie może być dotrzymany, o opóźnieniu należy powiadomić organ, który wydał END, podając przyczynę opóźnienia oraz przewidywany termin przeprowadzenia dowodu.

Art. 589zf. § 1. Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, przy wykonywaniu END stosuje się przepisy prawa polskiego. Należy jednak uczynić zadość życzeniu organu, który wydał END, aby przy dokonaniu czynności zastosowano szczególnie tryb postępowania lub szczególną formę, jeżeli nie jest to sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Jeśli czynność dowodowa określona w END nie jest przewidziana przez prawo polskie lub byłaby niedopuszczalna w podobnej sprawie krajowej, sąd lub prokurator informuje o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia wskazując termin do zmiany, uzupełnienia lub cofnięcia END. Po upływie terminu sąd lub prokurator określa w postanowieniu czynność dowodową, która ma zostać przeprowadzona. Jeśli czynności takiej nie można określić, sąd lub prokurator odmawia wykonania END.

§ 3. Jeżeli uzyskanie dowodu określonego w END jest możliwe poprzez przeprowadzenie innej czynności dowodowej niż wskazana w tym orzeczeniu, sąd lub prokurator informuje o tym właściwy sąd lub inny organ państwa wydania orzeczenia wskazując termin do zmiany, uzupełnienia lub cofnięcia END. Po upływie terminu sąd lub prokurator określa w postanowieniu przeprowadzenie czynności dowodowej zgodnej z celem END w sposób najmniej dolegliwy dla uczestników postępowania.

§ 4. Przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli END dotyczy:

- 1) dowodów już znajdujących się w posiadaniu sądu lub prokuratora, które zostały uzyskane zgodnie z prawem,

- 2) informacji z rejestrów i baz danych dostępnych dla sądu lub prokuratora wykonującego END,
- 3) przesłuchania osoby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) czynności dowodowych przewidzianych przez przepisy prawa polskiego, niepołączonych ze stosowaniem środków przymusu,
- 5) identyfikacji abonenta lub adresu IP.

§ 6. W przypadku otrzymania END dotyczącego wniosku o przeprowadzenie niejawnych czynności operacyjno-rozpoznawczych na podstawie przepisów ustaw odrębnych, wykonanie END uzależnione jest od zawarcia porozumienia pomiędzy odpowiednimi służbami państwa wydania orzeczenia i służbami polskimi. Jeśli END nie zawiera informacji o zawarciu takiego porozumienia, sąd lub prokurator zwraca się do organu, których wydał END o uzupełnienie tej informacji w określonym terminie. W przypadku braku uzupełnienia informacji w określonym terminie, sąd lub prokurator może zdecydować o odmowie wykonania END.

§ 7. Do czasu otrzymania informacji lub upływu terminu, o których mowa w § 5, termin określony w art. 589zd § 1 nie biegnie.

Art. 589zg. § 1. Odmawia się wykonania END, jeżeli:

- 1) osobie, której dotyczy END przysługuje immunitet określony w art. 578 lub 579,
- 2) w stosunku do osoby ściganej zapadło w innym państwie prawomocne orzeczenie co do tych samych czynów oraz, w wypadku skazania za te same czyny, osoba ścigana odbywa karę lub ją odbyła albo kara nie może być wykonana według prawa państwa, w którym zapadł wyrok skazujący,
- 3) END dotyczy informacji niejawnych opatrzonej klauzulą 'tajne' lub 'ściśle tajne',
- 4) END dotyczy osób określonych w art. 178, art. 178a lub art. 180 § 2,
- 5) naruszałoby to wolności i prawa człowieka i obywatela,
- 6) żądana czynność byłaby sprzeczna z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, naruszałaby jej suwerenność lub zagrażałaby bezpieczeństwu narodowemu,
- 7) END dotyczy czasowego wydania osoby pozbawionej wolności do państwa wydania orzeczenia lub na terytorium Polski, a wykonanie END skutkowałoby przedłużeniem okresu pozbawienia wolności tej osoby.

§ 2. Można odmówić wykonania END, jeżeli:

- 1) przestępstwo będące podstawą wydania END, inne niż wymienione w art. 607w, nie stanowi przestępstwa według prawa polskiego,

- 2) przestępstwo będące podstawą wydania END według prawa polskiego zostało popełnione, w całości lub w części, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również na polskim statku wodnym lub powietrznym i nie stanowi ono przestępstwa według prawa polskiego,
- 3) wobec osoby ściganej, w związku z czynem będącym podstawą wydania END zapadło prawomocne orzeczenie o odmowie wszczęcia postępowania, o umorzeniu postępowania lub inne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie,
- 4) według prawa polskiego czynność dowodowa, której dotyczy END, nie może być przeprowadzona w sprawie o przestępstwo będące podstawą wydania END,
- 5) END dotyczy czasowego wydania osoby pozbawionej wolności do państwa wydania orzeczenia, a osoba ta nie wyraża na to zgody,
- 6) END dotyczy przesłuchania przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, a osoba przesłuchiwana nie wyraża na to zgody.

§ 3. Przepisu § 2 pkt 1) i 2) nie stosuje się, jeżeli czyn nie stanowi przestępstwa z powodu braku lub odmiennego uregulowania w prawie polskim odpowiednich opłat, podatków, ceł lub zasad obrotu dewizowego.

§ 4. W przypadku określonym w § 1 pkt 1 sąd lub prokurator występuje do państwa lub organizacji międzynarodowej określonej w art. 580 § 2 o zrzeczenie się immunitetu wobec osoby, której dotyczy END.

§ 5. W przypadku określonym w § 1 pkt 4, jeśli END dotyczy osób określonych w art. 180 § 2, sąd działając z urzędu lub na wniosek prokuratora orzeka w przedmiocie zwolnienia tej osoby z zachowania tajemnicy. Art. 180 § 2 stosuje się.

§ 6. Przed wydaniem postanowienia o odmowie wykonania END z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 – 6 lub § 2 pkt 2 sąd lub prokurator konsultuje się z właściwym sądem lub innym organem państwa wydania orzeczenia w celu umożliwienia mu zmiany lub uzupełnienia END.

§ 7. Nie można odmówić wykonania END z przyczyn określonych w § 2 pkt 1 i 4 jeśli dotyczy czynności dowodowych określonych w art. 589zf § 4.

Art. 589zh. § 1. Właściwy sąd lub prokurator może postanowić o odroczeniu wykonania END niezbędny okres, jeżeli:

- a) jego wykonanie mogłoby zaszkodzić toczącemu się postępowaniu karnemu,
- b) przedmioty, dokumenty lub dane są wykorzystywane w innym postępowaniu.

§ 2. Po ustaniu przyczyny odroczenia właściwy sąd lub prokurator niezwłocznie przystępuje do wykonania END, informując o tym jednocześnie organ wydający.

Art. 589zi. § 1. Sąd lub prokurator potwierdza otrzymanie END niezwłocznie, nie później niż w terminie tygodnia od jego otrzymania.

§ 2. Sąd lub prokurator niezwłocznie informuje organ wydający:

- 1) o niemożności wydania postanowienia w sprawie END, w przypadku gdy formularz END jest niekompletny lub błędnie wypełniony,
- 2) jeżeli uzna, że celowe może być przeprowadzenie czynności dowodowych, których nie przewidziano lub których nie można było wskazać w chwili wydawania END,
- 3) o niemożności dopełnienia formalności i procedur wskazanych przez organ wydający w związku z uznaniem i wykonywaniem END,
- 4) o każdym przypadku odmowy wykonania END lub o przeprowadzeniu innego dowodu na podstawie art. 589zf § 2 lub 3,
- 5) o każdym przypadku odroczenia wykonania END, podając przyczyny uzasadniające odroczenie i jego okres,
- 6) o uchyleniu lub zakończeniu okresu zabezpieczenia stosowanego zgodnie z art. 589zm.

§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza potwierdzającego otrzymanie END, mając na uwadze konieczność udostępnienia państwu wydania orzeczenia pełnych informacji o otrzymaniu END oraz danych kontaktowych organu otrzymującego END lub organu, któremu END został dalej przekazany.

Art. 589zj. § 1. W przypadku powzięcia wątpliwości czy wydanie END było uzasadnione lub celowe lub czy dana czynność dowodowa byłaby dopuszczalna w państwie wydania orzeczenia, właściwy sąd lub prokurator konsultuje się z właściwym sądem lub innym organem państwa wydania orzeczenia i - jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości - występuje z wnioskiem o cofnięcie END.

§ 2. W przypadku powzięcia wątpliwości co do autentyczności dokumentów niezbędnych do wykonania END lub innych technicznych przeszkód, § 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 589zk. § 1. Na wniosek państwa wydania orzeczenia, przedstawicielowi organu wydającego END zapewnia się obecność przy wykonywaniu czynności, których dotyczy END, jeżeli nie jest to sprzeczne z zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej i nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Osoby, o których mowa w § 1, mogą zwracać się o zadawanie określonych pytań lub w inny sposób uczestniczyć w przeprowadzeniu dowodu, za zgodą właściwego sądu lub prokuratora.

Art. 589zl. § 1. Wyniki czynności dowodowej przeprowadzonej na skutek END są niezwłocznie przekazywane państwu wydania orzeczenia. W przypadku określonym w art. 589zk § 1 są one przekazywane przedstawicielowi organu wydającego END.

§ 2. Przekazując wyniki czynności dowodowej sąd lub prokurator może, po konsultacjach z państwem wydania orzeczenia, zastrzec ich zwrot.

Art. 589zm. § 1. Jeżeli END został wydany w celu zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem, właściwy sąd lub prokurator wydaje decyzję w przedmiocie wykonania END w terminie 24 godzin od otrzymania END, a jeśli nie jest to możliwe – niezwłocznie po upływie tego terminu. Zgodnie z wnioskiem państwa wydania orzeczenia, sąd lub prokurator przekazuje dowód państwu wydania orzeczenia lub pozostawia dowód do swojej dyspozycji na czas określony przez państwo wydania orzeczenia.

§ 2. Sąd lub prokurator, po konsultacji z organem, który wydał END, może zdecydować o skróceniu okresu zabezpieczenia.

Art. 589zn. Koszty związane z wykonaniem orzeczenia, o którym mowa w art. 589zc § 1, ponosi Skarb Państwa. W uzasadnionych wypadkach sąd lub prokurator może wystąpić do właściwego sądu lub innego organu państwa wydania orzeczenia o zwrot całości lub części przewidywanych albo poniesionych wydatków albo o zmianę END."

Art. 2. Sprawy wszczęte przed wejściem w życie ustawy prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 22 maja 2017 r.